Συ όμως, ω άνθρωπε του Θεού, ταύτα φεύγε· ζήτει δε δικαιοσύνην, ευσέβειαν, πίστιν, αγάπην, υπομονήν, πραότητα. Αγωνίζου τον καλόν αγώνα της πίστεως· κράτει την αιώνιον ζωήν, εις την οποίαν και προσεκλήθης και ώμολόγησας την καλήν ομολογίαν ενώπιον πολλών μαρτύρων. Α' Τιμοθέου στ: 11-12

Τας δε νεανικάς επιθυμίας φεύγε και ζήτει την δικαιοσύνην, την πίστιν, την αγάπην, την ειρήνην μετά των επικαλουμένων τον Κύριον εκ καθαράς καρδίας. Τας δε μωράς και απαιδεύτους φιλονεικίας παραιτού, εξεύρων ότι γεννώσι μάχας· ο δε δούλος του Κυρίου δεν πρέπει να μάχηται, αλλά να ήναι πράος προς πάντας, διδακτικός, ανεξίκακος, διδάσκων μετά πραότητος τους αντιφρονούντας, μήποτε δώση εις αυτούς ο Θεός μετάνοιαν, ώστε να γνωρίσωσι την αλήθειαν, και να ανανήψωσιν από της παγίδος του διαβόλου, υπό του οποίου είναι πεπαγιδευμένοι εις το θέλημα εκείνου. Β' Τιμοθέου β: 22-26

Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός δίδασκε δια παραβολών το λαό, στις ημέρες της επίγειας διακονίας του, και επιπλέον όταν βρισκόταν αποκλειστικά με τους δώδεκα μαθητάς του, έλεγε: «Εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε το μυστήριον της βασιλείας του Θεού· εις εκείνους δε τους έξω διά παραβολών τα πάντα γίνονται, διά να βλέπωσι βλέποντες και να μη ίδωσι, και να ακούωσιν ακούοντες και να μη νοήσωσι, μήποτε επιστρέψωσι και συγχωρηθώσιν εις αυτούς τα αμαρτήματα.»

και μάλιστα τονίζει ο λόγος του Θεού:

«Και διά τοιούτων πολλών παραβολών ελάλει προς αυτούς τον λόγον, καθώς ηδύναντο να ακούωσι, χωρίς δε παραβολής δεν ελάλει προς αυτούς· κατ ιδίαν όμως εξήγει πάντα εις

τους μαθητάς αυτού.»

Το μυστήριο της βασιλείας του Θεού ή η βασιλεία των ουρανών και σήμερα, αποκαλύπτεται μόνον στους μαθητάς του Ιησού Χριστού.

Όταν έρθει η ώρα του Θεού και σε καλέσει ο Κύριος σε μετάνοια, επιστροφή και υπακοή στο θέλημα του. Αυτό γίνεται με ατομική πρόσκληση.

Δεν είναι μια διαδικασία ανθρώπινη, αλλά θεϊκή.

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός σήμερα στέλνει τους δούλους του, ανθρώπους απλούς και αγίους να σου μιλήσουν να σε προτρέψουν και να σε ευαγγελίσουν την βασιλεία των ουρανών. Από κει και πέρα είναι η δική σου απόφαση να δεχθείς την πρόσκληση ή να την απορρίψεις.

Εάν την απορρίψεις ο Κύριος θα προσπαθήσει και πάλι σε άγνωστο χρόνο να σου δώσει μια δεύτερη ευκαιρία μετάνοιας και επιστροφής. Εάν δεχθείς την πρόσκληση αρχίζει η μαθητεία.

Μαθητεία στο λόγο του Θεού και στην προσευχή δια πίστεως.

Διαβάζουμε στις «πράξεις των αποστόλων» ότι οι πρώτοι Ισραηλίτες, που επίστευσαν μαζικά στον Ιησού Χριστό ήσαν 3,000 ψυχές την ημέρα της εορτής της Πεντηκοστής.

Στη συνέχεια βλέπουμε ότι όλοι μαζί, συνήθιζαν σε τέσσερα πράγματα: να εμμένουν στην διδαχή των αποστόλων, στην κοινωνία μετ' αλλήλων, στην κλάση του άρτου και στις προσευχές.

Μετά από 35 χρόνια προόδου στο έργο του Θεού, ο απόστολος Παύλος γράφει προς τον νεώτερο εργάτη και πιστό σύντροφο στο αποστολικό έργο, τον Τιμόθεο αυτά που διαβάσαμε ανωτέρω.

Ας προσέξουμε τις προτροπές:

«Ζήτει …

…Αγωνίζου …

…Κράτει την αιώνια ζωή εις την οποία και προσεκλήθης.»

Αυτό δείχνει την σπουδαιότητα αυτού που κρατάμε στα χέρια μας και είναι δικό μας.

Φανερώνει ένα πιστό άνθρωπο, που γνωρίζει καλά τι βαστά, και με πολύ κόπο και αγώνα το διατηρεί έως την ημέρα που θα έλθει η ανάπαυση και το βραβείο της άνω κλήσεως.

Όμως, Πολλοί χριστιανοί σήμερα σε όλο το Δυτικό κόσμο, που μετρά κάπου 2 δισεκατομμύρια χριστιανούς «κατ᾽ όνομα» δεν έχουν πάρει σοβαρά αυτή τη πρόσκληση ή και ίσως την έχουν … απορρίψει!

Και πώς αποδεικνύεται αυτό;

Από την πνευματική ζωή και τον χαρακτήρα, που ο Ιησούς Χριστός μας δίδαξε να φανερώνουμε: «ο δούλος του Κυρίου δεν πρέπει να μάχηται, αλλά να είναι πράος προς πάντας, διδακτικός, ανεξίκακος, διδάσκων μετά πραότητος…»

Το αποτέλεσμα είναι αυτό που ζούμε στις ημέρες μας, όχι με την παγκόσμια οικονομική κρίση, αλλά με την κρίση απιστίας και ασέβειας του δυτικού πολιτισμού.

Το βλέπουμε και προφητικά από την επιστολή του Ιούδα α:18, και είναι ένα ακόμη σημείο των εσχάτων ημερών: «ότι σας έλεγον, ότι εν εσχάτω καιρώ θέλουσιν είσθαι εμπαίκται,

περιπατούντες κατά τας ασεβείς επιθυμίας αυτών.»

Ας αγαπήσουμε τον Κύριο μας Ιησού Χριστό, τον πατέρα μας τον ουράνιο και τον θείο λόγο του με όλη μας την καρδιά, Αμήν.